

FIGYELJE A DÉLMAGYARORSZÁG NAGY KERESZTREJT VÉNYVERSENYÉT

ELSO KERESZTREJT VÉNY MÁRCIUS 4.

Az olvasó rovata

A Délmagyarország tekintetes Szerkesztőségének
Szeged

Igen tisztelt Szerkesztőség! Lapjuk vasárnapjának számában a sok érdekes közlemény között meghúzódott egy feltűnő hír is, amely azt közli, hogy a Kereskedelmi és Iparkamara a szegedi Rotary Club közreműködésével filmbemutató előadásokat rendez. Nem tudom, mások, akik olvasták, hogy voltak ezzel a hírrel, én — megdöbbentem. Lapjuknak régi olvasója vagyok. Igazságszerető, emelkedett szellemű újságnak ismertem meg. Csodálkoztam is meglehetősen, hogy ezt a hírt minden kommentár nélkül közölték. Epp szerkesztési metódusuknak imént említett szelleme miatt bízom azonban abban, hogy soraimnak helyet adnak s legalább ezzel szolgálják ebben a jellemző kis ügyben a — közérdeket.

Azt kérdezem legelőször, kell-e a Kereskedelmi és Iparkamarának, amely törvény által alkotott autonóm testület, amelynek tehát törvényileg biztosított jövedelmei vannak, társrendező, ha előadást akar rendezni? A Rotary Clubé az ötlet? Akkor a Rotary Club is legyen a rendező. Illetőleg ahhoz, hogy mikor és mit rendez a Rotary Club, semmi köze a nyilvánosságnak. De a Kereskedelmi és Iparkamara rendezzen egyedül. Ne adjon példát arra, hogy egy esetleges későbbi vezetőség hogyan álljon össze előadás rendezésére mondjuk az Ébredő Magyarok Egyesületével, amely most jubileumát üli, a Kettős Vérkereszt Szövetséggel, amely ül annyira a nyeregben, mint a Rotary, a Turul bajtársi szövetséggel, amelynek szintén van talaja, vagy a Baross Szövetséggel, amelynek van valami jogcíme ahhoz, hogy gazdasági kérdésekkel foglalkozzék.

A Kereskedelmi és Iparkamara eddig mindig a konzolidáció képét mutatta. Az a ballépés, amelyet most elkövetett, megbosszulhatja magát. De talán még idejében figyelmeztetjük, hogy kevesebb lelkesedés egyes klubokért és nagyobb bizalom a kamarai — önkormányzat iránt.

Teljes tisztelettel:
(Aláírás.)

A hozzánk érkezett panasz ügyében kérdést intéztünk dr. Tonelli Sándor kamarai főtitkárhoz, aki a következőket közölte velünk:

— A válasz nagyon egyszerű. Fontosnak tartottuk, hogy a szobanforgó két érdekes film Szegeden is bemutatásra kerüljön. Mi nem voltunk abban a helyzetben, hogy a német filmkölcsonzó díját megfizethessük, a Rotary Club ellenben, amely társadalmi egyesület formájában szintén foglalkozik aktuális gazdasági kérdésekkel s amelynek Kelemen Mór igazgató is tagja, nobilis gesztussal vállalta a költségeket, hogy a bemutatást lehetővé tegye. Ez az előadások között megrendezésének magyarázata. Azt hiszem, mindenki csak helyeselheti, ha a nehézségek elhárításával módot kerestünk és találtunk ezeknek a filmeknek bemutatására és az előadások megtartására.

Dr. Végh Endréné fájdalomtól mélyen
lesújtva jelenti, hogy hön szeretett férje

dr. Végh Endre
nyug. m. v. felügyelő

folyó hó 26-án hosszú, kínos betegség után az Urban elhunyt. Drága halottunkat 28-án d. u. fél 4 órakor kísérik utolsó útjára a kath. temető cinterméből a református temetőbe.

A gyászoló család.

Külön villamos 3 órákor a Dugonics térről

Szeged forgalma és a tanyai vasút menetrendje

A kisvasút üzemvezetője aláírásokat gyűjt a tanyán — az esti járatok megszüntetése érdekében

(A Délmagyarország munkatársától.) A szegedi kisvasutat annakidején, husz-harminc esztendő tervezetések után nemcsak azért építette fel drága Speyer-pénzen a város, mert valaki néhány vagon használt sin megvásárlására tett alkalmi ajánlatot, hanem azért is, mert úgy gondolták, hogy ezzel a közlekedési lehetőséggel közelebb kerülnek a messzi alsótanyák az anyavároshoz, növelik annak forgalmát, amire pedig soha olyan nagy szükség nem volt, mint éppen a háboru utáni években. A kisvasút szóval elkészült és az első esztendőben meglepően nagy forgalmat bonyolított le, de később, mint minden más téren, itt is megérződött a válság. A forgalom évről-évre csökken és ma már alig éri el az első év forgalmának felét. A város óriási összegeket áldoz ennek a tagadhatatlanul igen fontos üzemnek a fenntartására, de fenntartja, fenn kell tartania, hiszen szükség van rá. A baj csak az, hogy nem használja ki minden lehetőségét.

Ez a passzív állapot leginkább a kisvasút menetrendjéből tűnik ki. Nemrégén még az volt a helyzet, hogyha valaki bejött Szegedre valamelyik tanyarésről, a délutáni órákat már nem tölthette a városban, mert az utolsó vonat 5 óra 55 perckor indult vissza és azután reggelig nem volt vonat. Pedig utasa lett volna a későbbi vonatnak is, hiszen nagyon sok tanyán élő tisztviselő, földbirtokos, iparos, gazda szívesen eltöltené — különösen ünnepnapokon — a délutánt és az estét, megnézné a színházi előadást, esetleg eltöltené néhány órát valamelyik kávéházban, szóval csinálná a forgalmat Szegeden. A város egyetemes érdeke azt követeli, hogy minden rendelkezésre álló eszközzel fokozni kell a város forgalmát, be kell édesgetni nemcsak a környékbeli községek és városok közönségét, hanem a tanyákon, a város külterületén lakó közönséget is.

A városi üzemek központi igazgatósága legutóbb elfogadta ezt az álláspontot és megváltoztatta a kisvasút menetrendjét annyiban, hogy az elmúlt szombaton az utolsó délutáni vonat helyett beállított egy negyed 8-kor induló kisvonatot. Ez a változtatás, ha nem is jelenti a kérdés ideális megoldását, de valamivel közelebb juttatja a kisvasutat a céljához. Mert az az alsótanyai lakos, aki megnézi a színház délutáni előadását, vagy a mozik öt óra-
kor kezdődő előadásán vesz részt, még kényelmesen elérheti a negyed 8-kor visszainduló utolsó vonatot.

Kétségtelen, hogy ez a menetrendváltás a kisvasút üzleti érdekeit is szolgálja, éppen ezért fogadtuk nagy meglepetéssel azt a hírt, hogy a kisvasút üzemvezető főnöke, Főző Márton mindent elkövet az üzemigazgatóság határozatának visszavonására érdekében. Már ellenezte a változtatást az üzemigazgatóság ülésén is, de ott kisebbségben maradt. Most — hír szerint — aláírásokat gyűjt a tanyán arra a beadványra, amelyben az alsótan-

nyai közönség nevében kívánja kérni a negyed 8-as vonat beszüntetését és a hat óra előtt 5 perccel indított régi vonat visszaállítását. Kétségtelen, hogy — ha igaz a hír — tud az üzemvezető aláírásokat összegyűjteni a tanyákon, különösen a tanyai lakosságnak azokban a rétegekben, amelyek — nem érdeklődnek a városi kultúra és szórakozások iránt. De az is kétségtelen, hogy ez az akció nem szolgálja a város érdekeit.

Kivizsgálta a rendőrség a makói hagymatermelők panaszait

(A Délmagyarország makói tudósítójától.) Csanádmegye törvényhatóságának őszi közgyűlése tárgyalta a hagymaszindikátus működésével kapcsolatos panaszokat. A hagymatermelők panaszait dr. Kovács Károly törvényhatósági bizottsági tag terjesztette a közgyűlés elé, kérve az ügy megvizsgálását és az okozott károk megtérítését.

A panaszok röviden a következők: a hivatalosan megalakított szindikátuson kívül ugynevezett kisszindikátus alakult, amely a hivatalos áron alul szedi össze a megszorult kertészek portékáit és azokat az árukat, amelyeket egy, vagy más hibából a nagy szindikátus visszadobott s az ekként összeszedett árukat azután hivatalos áron adja tovább a nagyszindikátusnak. Dr. Kovács Károly panaszára a főispán megígérte az ügy alapos kivizsgálását és a bűnösök megbüntetését, egyben kérte Kovács Károlyt, hogy adatait bocsássa rendelkezésére.

Alkalmunk volt ebben az ügyben dr. Kovács Károlyval beszélni, aki közölte, hogy a tőle kapott adatok alapján a rendőrség megindította a nyomozást s mindenkit meghallgattak, akinek neve kombinációba került. A nyomozás annyiban vezetett eredményre, amennyiben sikerült megállapítani, hogy a szindikátus mögötti vásárlások valóban megtörténtek úgy, amint azt a kertészek már régóta hangoztatják s amint azt Kovács memorandumba foglalta. Ezek a vásárlások azonban, bár erősen beleütköznek a jóízű, sőt a kereskedői tisztesség fogalmába, mégsem olyanok, amelyek alapján bünvádi eljárást lehetne indítani. Beigazolódt az is, hogy a szindikátus vezetősége kezdetben nem tudott a visszaélésekről, amikor pedig tudomást szerzett róla, a saját hatáskörében minden lehetőséget elkövetett azok megakadályozására.

A hivatalos eljárás is megállapította tehát, hogy akadtak olyanok, akik jogosulatlan haszon szerzésére használták fel a termelők szorult helyzetét.